

1. Dec. 1974

FAKTA

Dato:

1. Dec. 1974

Sidetal:

Rød blå bd 21 s. 9-12

TRANSSKRIFTION

1-12-74.

Farven er stadig mit problem, rødt og blå dominerer uundgåeligt hele strukturen, hele objektet.

Jeg anvender fortrinsvis farven ustofligt uden dog at forsøge at dominere penselsstrøgene.

Jeg har forsøgt at male på andre grunde end hvide – ugeblads, avissider, indpakningspapir, forskelligfarvet pap, træ, glas – o.s.v.

Jeg har eksperimenteret med at presse de to farvesider den røde, den blå mod hinanden så der blev blå aftryk i den røde og røde i den blå, ofte blandede de sig henmod det violette.

Der er en eller anden autoritet ved den hvide flade (lærred eller papir) som jeg reagerer imod, samtidig med en reaktion på farvernes rene entydighed. Det interesserer mig ikke så meget hvordan farverne kommer til at se ud, men alene deres tilstedeværelse.

Bemaler jeg tilfældige flader, som de ovennævnte, har jeg en følelse af at slippe væk fra et autoritært billedmæssigt udgangspunkt som tilfældet er med det hvide lærred eller papir som er bestemt til at danne grundlag for et billede, en side fra et ugeblad er ikke bestemt til at danne billedmæssig bemaling, men er blot en stump papir.

Ugebladssiden vedbliver at være ugebladsside og den påførte bemaling beholder sin egenskab som bemaling da den ikke har noget udgangspunkt i den ugebladsside den påføres.

Bemalingen er en proces, en handling, ofte altså på et til bemaling uegnet materiale (ikke sugende glitted papir). Man har tydeligt fornemmelsen af at noget er malet over. Et hvidt lærred er fremstillet udelukkende med det formål at skulle bemales, danne grundlag for et billede, det er neutralt og bemalingen bliver en del af det.

Det er bemalingsprocessen som interesserer mig ikke farven. Men – farven er dog trods alt tilstede som en synlig realitet – Rød - blå, og kan ikke benægtes. Hvorfor ikke hvidt, sort eller grå, som dog er neutrale? Fordi de i deres neutralitet er en benægtelse af farven (alle offentlige lokaler males i neutrale eller rent ud ubestemmelige farver) farven – Rød-blå – er som selve malingen realitet som ikke bør neutraliseres.

Rene farver har en vis grad af suggestiv virkning på øjet, de er sanselige.

Det jeg gerne vil have tydeligt frem ved disse bemalinger af forskellige og tilfældige flader er:

At malegrunden er tilfældig – et objekt.

At bemalingen – farven – malingen – ligger ovenpå denne grund – er noget for og i sig selv.

At bemalingen (eller enhver handling foretaget med maling) er en handlingsproces og bemalingen således synlige spor af denne proces således at beskueren kan opleve (genopleve!) processen.

At processen ikke udtrykker noget ikke er et tegn, men en direkte

handling.

At alt dette tilsammen skulle kunne demystificerer maleriet.

At summen bliver et produkt, et objekt opstået via en (ubevidst?) handling.

Bemalingen af en stumt ugebladspapir bliver friere end på en hvid flade hvor en optegning en kant skal følges. Forskellen mellem forskellige bemalinger opstår ved at en bemaling foretaget med helt afslapped hånd aldrig kan blive en gentagelse, kun den mekaniske og dirigerede hånd kan fremstille noget der ligner en gentagelse.

Forskellen har ingen værdi i sig selv udover at være en forskel. Det er ikke den frie hånds expressivitet, men alene kendsgerningen at den er fri.

1-12-74.

Farven er stadig mit problem, rødt
og blåt dominerer - uundgåeligt hele struk-
turen, hele objektet.

Jeg anvender farveprøver farven udstøbt
uden dog at forsøge at dominere
penselsregne.

Jeg har forsøgt at male på andre
grunde end hvide - uset-blods, alvisside,
indpakningspapir, justkultive farve papir,
hvid, glas - o. s. v.

Jeg har eksperimenteret med et par se-
de to farvesider den røde, den blå
mod hinanden så der blev blå af-
-tryk i den røde og røde i den blå,
ofte blandede de sig hen mod det
hvide.

Der er en eller anden uventet ved
den hvide flade (læved eller papir)
som jeg søger, mod, som lidt mod
en reduktion på farvens røde betydning,
Det interesserer mig, ikke så meget hvor-
-dan farvene kommer til at se ud,
men alene deres tilstedeværelse.
Bemærk jeg til fældige flader, som de
overordnet, har jeg en følelse af at
slippe væk på et autoritært billed-
-masser udgangs punkt som til fældet
er med det hvide læved eller papir

Som er bestemt til at danne grund-
-lag for et billede, en side fra et uge-
-blad er ikke bestemt til at danne
grundlag for en billedmæssig bemaling,
men er blot en stump papir.
Ugebladssiden ved blvs. at være ugeblads-
-side og den på første bemaling be-
-holder sin egen nat som bemaling
da den ikke har nogen noget ud-
-gangs punkt i den ugebladsside
den på førstes.
Bemalingen er en proces, en hand-
-ling, ofte altså på et til be ma-
-ling noget materiale (ikke sædvan-
-ligt papir). Man har tydeligt
forneemelse af at noget er andet
over. Et hånd lærred er fremstillet
med det formål at
skulle bemales, danne grundlag for
et billede, det er neutral og be ma-
-lingen bliver en del af det.
Det er bemalingsprocessen som inter-
-esser mig, ikke farven. Men - farven
er dog fortsat et tilstedeværende som en
synlig realitet - Rødt - blå og grøn
ikke bemales. Hvorfor ikke hånd?
Sort eller grå, som dog er neutrale?
Fordi de i deres neutralitet er en
bemærkning af farven (alle offentlige
lokaler males i neutrale eller sort)

ud ubestemte (f.eks. farven - Rød - blå -
- og som selv malingen er realitet som
ikke bør neutraliseres.
Rene farver har en vis grad af sages-
-liv i sig selv på det, de er sanselige.
Det er oppe til hver enkelt person
ved disse bemalinger af forskellige
tilfældige flader og:
At male grunden er tilfældig - et de-
-jektiv.
At bemalingen - farven - malingen - lys-
- og på den grund - er noget der
i sig selv.
At bemalingen (eller enhver handling
f.eks. tegning med maling) er en handling
- proces og bemalingen således synlige
spor af denne proces således at
betraktningen kan op leve (opoplevelse!)
processen.
At processen ikke udtrykker noget
ikke er et tegn, men en direkte
handling.
At alt dette til sammen skulle
kunne de næste farver - materialer.
At sammen bliver et produkt, et
objekt op stillet via en (ubestemt?)
handling.
Bemalingen af en stump uslebent
- papir bliver friere end på en bred

flade hvor en optegning er vant skal
følges. Forskellen mellem forskellige be-
-malinger opstår ved at en bemaling
færdig med helt afsluttet hånd
aldrig kan blive en opkøbtse, kun
den med kamille & dingede hånd
kan man stille noget der tyder en
opkøbtse.
Forskellen har ingen værdi i sig ~~selv~~
Selv indover at være en forskel.
Det er ikke den fine håndes et-
-messivitet, men alene værdierne
at den er fri.

2-12-74

